

عنوان مقاله:

تفسیر غزالی از علم النفس ارسطویی و نقد آن

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های هستی شناختی، دوره 11، شماره 21 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

هاجر نیلی احمدآبادی - دانشجوی دکترای فلسفه تطبیقی، دانشکده ادبیات و زبان های خارجی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

حسین کلباسی اشتری - استاد، گروه فلسفه، دانشکده ادبیات و زبان های خارجی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش در پی یافتن پاسخ این پرسش است که غزالی تا چه حد در ارائه تعریفی از نفس پیرو ارسطو بوده است و آیا تفسیر وی از علم النفس ارسطویی، تفسیری کلامی و الهیاتی است یا تفسیر محض فلسفی است و یا هر دو رویکرد را دربردارد. ارسطو ضمن ارائه دو گونه تعریف طبیعی و مابعدالطبیعی از نفس، در تعریف طبیعی نفس را مرتبط با بدن می داند و در تعریف مابعدالطبیعی، آن را مستقل از بدن و شناختش را در ارتباط با شناخت موجود زنده می داند؛ اما غزالی با رویکردی دینی و از منظر شریعت، شناخت حقیقت نفس را موضوعی مرتبط با حقیقت مرگ و خودشناسی در نظر می گیرد و بر لزوم شناخت نفس انسانی برای نیل به معرفت الهی تاکید می ورزد. وی نفس را آینه ای می داند که نظاره در آن، دیدار حق را به دست می دهد. غزالی در تعریف فلسفی خود از نفس مانند ارسطو بر کمال اول بودن نفس تصریح می کند و معتقد است نفس فقط با عقل ادراک می شود.

کلمات کلیدی:

علم النفس، ارسطو، غزالی، تعریف نفس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1529731>

